

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8CoE/12/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4217216518
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Kálmánová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4217216518.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a členov senátu JUDr. Vladimíra Novotného a JUDr. Ingrid Doležajovej, v exekučnej veci oprávneného: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti povinnému: Q. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXX/X, J. U., o vymoženie 6 226,54 Eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Komárno č. k. 9Er/870/2017-15 z 10. augusta 2018, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .
Odvolací súd povinnému voči oprávnenému nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 243h ods. 1 prvá veta, § 44 ods. 2 prvá a druhá veta, § 44 ods. 2, 3, § 41 ods. 2 písm. d) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), § 2 ods. 1, § 3 ods. 3 písm. b), 7 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní“ alebo „ZoSRK“), § 39, § 52 ods. 1, 3, 4, § 53 ods. 1, 5, § 54 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“ alebo „OZ“).

1.2. Uviedol, že oprávnený sa zápisnicou spísanou u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého dňa 31.03.2017 domáhal voči povinnému vykonania exekúcie na vymoženie sumy 6 226,54 Eur s príslušenstvom a trov rozhodcovského konania a exekúcie, keď poukazoval na rozhodcovský rozsudok sp. zn. SRSaspA 14470/16 zo dňa 03.11.2016, ktorý vydal Stály rozhodcovský súd zriadeného pri Asociácii pre arbitráž (ďalej len „rozhodcovský súd“). Oprávnený predložil zmluvu o poskytnutí úveru uzatvorenú medzi jeho právnym predchodcom a povinným dňa 10.04.2008, dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach č. 3688291 zo dňa 08.01.2016, spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu z 08.01.2016 uzatvorenú medzi oprávneným a povinným. Súd prvej inštancie posudzujúc zmluvu o úvere uviedol, že oprávnený (resp. právny predchodca) pri ich uzatváraní konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a povinný pri jej uzatváraní nekonal v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Oprávnený teda pri uzavieraní predmetných zmlúv vystupoval ako dodávateľ a povinný ako spotrebiteľ (§ 52 ods. 3 a ods. 4 Občianskeho zákonníka). Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Vzhľadom na uvedené skutočnosti je potom nesporné, že zmluva uzavretá medzi právnym predchodcom oprávneného a povinným je spotrebiteľskou zmluvou. Oprávnený ako právny nástupca pôvodného veriteľa vstúpil po postúpení pohľadávky vyplývajúcej z tejto zmluvy do všetkých práv pôvodného veriteľa. Ako veriteľ pohľadávky následne dňa 08.01.2016 uzavrel s povinným dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach č. 3688291, ktorá má tiež spotrebiteľský charakter. Touto dohodou však pôvodný záväzok nezanikol, nevznikol ani nový záväzok, vo vzťahu k pôvodnému záväzku

došlo dohodou len k zmene splatnosti pôvodného záväzku. Z rozhodcovského rozsudku vyplýva, že oprávnený sa v konaní pred rozhodcovským súdom domáhal voči povinnému zaplatať finančných prostriedkov, ktoré povinný v rozpore s ustanoveniami zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru zo dňa 10.04.2008 nezaplatal v lehote splatnosti určenej v tejto zmluve, ani v lehote splatnosti, ktorá bola dojednaná v dohode o úhrade pohľadávky v splátkach. Ide teda o nárok oprávneného vyplývajúci zo zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru zo dňa 10.04.2008, a nie z dohody o uznaní záväzku, ktorou bola modifikovaná len lehota splatnosti. Preto akékoľvek spory, ktoré v súvislosti s týmto nárokom oprávneného vzniknú, sú spory z tejto zmluvy, nie spory z dohody o úhrade pohľadávky v splátkach. Takúto dohodu nie je možné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, z ktorej by vyplýval spor prejednaný a rozhodnutý rozhodcovským súdom.

1.3. Keďže zo spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy zo dňa 08.01.2016 vyplýva, že sa vzťahuje na spory vyplývajúce výlučne z tejto dohody a iné označenie spotrebiteľskej zmluvy v spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve nie je uvedené (t. j. v spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve za spotrebiteľskú zmluvu nie je označená zmluva o poskytnutí spotrebného úveru zo dňa 10.04.2008), súd mal za to, že spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosť upravenú v § 3 ods. 3 písm. b) zák. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, teda rozhodcovská zmluva, na základe ktorej rozhodcovský súd založil svoju právomoc, nespĺňa podmienky stanovené v § 3 ods. 3 písm. b) zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, čo bolo v zmysle § 44 ods. 3 Exekučného poriadku, preto súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

1.4. Vzhľadom na skutočnosť, že oprávnený svoj nárok voči povinnému vyvodzuje priamo z dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach č. 3688291 a spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu viaže na spory vyplývajúce výlučne z tejto dohody (nie priamo zo spotrebiteľskej zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru), súd nad rámec už uvedeného preskúmal aj platnosť samotnej dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach č. 3688291. Uznanie záväzku je jednostranný právny úkon, v ktorom dlžník jednostranne uznáva svoj záväzok čo do dôvodu a výšky. Uznanie dlhu zakotvené v § 558 Občianskeho zákonníka má teda iniciatívne vychádzať z vôle dlžníka. Uznaním dlhu dochádza prerušeniu k (pretrhnutiu) pôvodnej premlčacej doby a namiesto nej odo dňa, keď došlo k uznaniu, začne plynúť nová desaťročná premlčacia doba. Súd zistil, že v danom prípade oprávnený s povinným uzatvoril dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach ten istý deň, keď uzatvoril aj spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu. Obidve zmluvy boli vopred pripravené. Podľa súdu uzatvorenie dohôd inicioval oprávnený a nie povinný - t.j. dlžník. Súdu je z úradnej činnosti známe, že oprávnený pri uzatváraní dohody nepoučuje dlžníkov o následkoch uznania dlhu, ani o význame premlčania. Z textu dohody o uznaní dlhu taktiež nevyplýva takéto poučenie. Podľa názoru súdu dohoda nebola uzavretá s povinným s cieľom poskytnutia výhody splátok, teda v prospech spotrebiteľa, ale práve naopak za účelom predĺženia premlčacej doby na 10 rokov v prospech veriteľa. Tomu svedčí aj skutočnosť, že oprávnený dával povinnému podpisovať dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach vyše 7 rokov po uzavretí pôvodnej zmluvy o úvere. Súd preto je toho názoru, že dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach nepožíva právnu ochranu v zmysle § 3 ods. 1 Obč. zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Konanie oprávneného, ktorý dal podpísať dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach povinnému, ktorý obsahu predmetnej dohody s najväčšou pravdepodobnosťou nerozumel, nevykazuje znaky čestnosti. Podľa súdu oprávnený využil najmä omyl a nevedomosť povinného ako spotrebiteľa, čím došlo k výraznej nerovnosti zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Súdu je z jeho rozhodovacej činnosti taktiež známe, že oprávnený rovnakým spôsobom uzatvoril dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach s veľkým počtom spotrebiteľov. Preto súd konanie oprávneného pri uzavretí dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach vyhodnotil ako nekalú obchodnú praktiku v zmysle § 8 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Keďže spôsob, akým došlo k uzavretiu vyššie uvedenej dohody je v rozpore s dobrými mravmi, považoval dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach za absolútne neplatný právny úkon v zmysle § 39 Obč. Ustanovenie § 3 ods. 7 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní platnosť spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy podmieňuje platnosťou spotrebiteľskej zmluvy. Pokiaľ oprávnený za spotrebiteľskú zmluvu považuje dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 08.01.2016, ktorú súd vyhodnotil ako absolútne neplatnú, je na jej základe neplatná aj spotrebiteľská rozhodcovská zmluva, pretože sa na ňu vzťahujú dôvody neplatnosti dohody. Povinný len za účelom dohodnutia splátkového kalendára podpísal obidve zmluvy, pričom nemienil uznať dlh a ani uzatvoriť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu. Vzorové tlačivá týchto právnych úkonov nasvedčujú tomu, že ak povinný chcel s oprávneným uzatvoriť dohodu u úhrade pohľadávky v splátkach, bol určitým spôsobom zo strany oprávneného nútený aj

uznať dlh a uzatvoriť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu. Mal za to, že oprávnený bol ten, kto využil nevedomosť spotrebiteľa a inicioval uzatvorenie vyššie označených zmlúv, a to s cieľom zabezpečiť pre seba právne isté postavenie (predĺženie premĺčacej doby a možnosť prejednať spor namiesto všeobecného súdu pred rozhodcovským súdom) na úkor povinného. Preto aj za predpokladu, že by súd považoval dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach za spotrebiteľskú zmluvu, nespĺňala by spotrebiteľská rozhodcovská zmluva pre jej neplatnosť podmienky ustanovené v § 3 ods. 7 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený, ktorý namietal nesprávne právne posúdenie veci a navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vrátiť vec na ďalšie konanie. Uviedol, že sa podrobil všetkým legislatívnym zmenám a pri uzatváraní rozhodcovskej zmluvy s povinným postupoval prísne podľa právnymi predpismi vymedzených pravidiel, ako aj v súlade s rozhodovacou činnosťou exekučných súdov. Poukázal na ust. § 3 ZSRK a skutočnosť, že zmluvou o postúpení pohľadávok z 25.05.2015 postúpil postupca na neho spornú pohľadávku zo spotrebiteľskej zmluvy. V rámci mimosúdneho vymáhania pohľadávky uzatvoril s povinným Dohodu, ktorej obsahom je jednak uznanie záväzku povinným a tiež zmena v obsahu záväzku dohodou zmluvných strán, spočívajúca v tom, že povinný môže splácať dlh v splátkach. Podľa neho použil prísne formalistický výklad § 3 ods. 3 zák. č. 335/2014 Z. z., nakoľko zákonodarca nepočítal s možnosťou postúpenia pohľadávky na nového veriteľa a následného uznania záväzku dlžníkom. Zvýraznil, že povinný rozhodcovskú zmluvu podpísal sám a dobrovoľne, pričom jej podpisom nebolo nijako podmienené poskytnutie úveru. V tejto súvislosti poukázal na viaceré rozhodnutia krajských súdov. Dodal, že ak by mal zákonodarca úmysel zakázať v spotrebiteľských sporoch rozhodcovské konanie, neprijímal by samostatný zákon na jeho úpravu. Vzhľadom na to je možné za určitých podmienok prejednať rozhodcovský rozsudok na rozhodcovskom súde podľa tohto zákona a považovať ho za exekučný titul. V súvislosti s úvahami súdu že rozhodcovská zmluva núti spotrebiteľa podrobiť sa rozhodcovskému konaniu poukázal na ust. § 3 ods. 6 ZSRK, podľa ktorého takáto zmluva neobmedzuje právo spotrebiteľa obrátiť sa na súd. Uvedené len potvrdzuje, že uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy nemožno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Zastal názor, že rozhodnutie exekučného súdu je arbitrárne bez akéhokoľvek racionálneho odôvodnenia, nakoľko v predmetnom prípade bola rozhodcovská zmluva uzatvorená na samostatnom dokumente, vo veci rozhodoval spotrebiteľský rozhodcovský súd, ktorý splnil podmienky na udelenie licencie podľa ustanovení ZSRK. V predmetnom konaní oprávnený splnil všetky zákonné náležitosti a napriek tomu súd prvej inštancie hľadal dôvody na neudelenie poverenia na výkon exekúcie. Poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 8CoE/39/2017 zo dňa 25. 08. 2017 a Najvyššieho súdu SR sp. zn.: 3 M Cdo 11/2010 zo dňa 26. 09. 2011. Uviedol, že má v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd právo, aby vecne príslušný (exekučný) súd priznal jeho nárok na ochranu spôsobom a v rozsahu, aký ustanovuje zákon. Zastal názor, že namietaným postupom a rozhodovaním súdu dochádza k neoprávnenému zásahu do základného práva na súdnu ochranu a porušovaniu princípov právnej istoty, čím je oprávnenému znemožňované efektívne uspokojenie jeho pohľadávky v exekučnom konaní, ktoré prebieha na podklade právom uznaného exekučného titulu. Oprávnený záverom poukázal na to, že súd v odôvodnení rozhodnutia viackrát síce poukázal na rozhodcovskú doložku napriek tomu, že ide o rozhodcovskú zmluvu. Uvedené spolu s argumentmi o tom, že doložka splyva s ostatnými podmienkami v štandardnej zmluve, ako aj s poukazom na § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka v znení, ktoré v čase podpisu rozhodcovskej zmluvy už nebolo účinné, je nepresvedčivé, bez jasnej a zrozumiteľnej úvahy súdu pri aplikácii ustanovení právnych predpisov. Jediným porušením podľa súdu malo byť už len uzatvorenie samotnej rozhodcovskej zmluvy, ku ktorému došlo v súlade so zákonmi Slovenskej republiky a právom Európskej únie.

3. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací v zmysle ustanovenia § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP) prejednal odvolanie oprávneného bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a vec správne posúdil po právnej stránke, preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a preto s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP sa v odôvodnení tohto rozhodnutia obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, bez toho, aby odvolací súd tieto dôvody opakoval.

4. Z obsahu spisu vyplýva, že exekučné konanie v danej veci začalo 31.03.2017, kedy bola pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD. spísaná zápisnica o návrhu na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, sp. zn. SRSAspA 14470/16 zo dňa 03.11.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.03.2017 a vykonateľnosť dňa 30.03.2017. Súdny exekútor doručil súdu prvej inštancie dňa

22.06.2017 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom na vykonanie exekúcie, exekučným titulom, dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 08.01.2016, VOP, spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu č. 3932512 zo dňa 08.01.2016, zmluvu o poskytnutí spotrebného úveru zo dňa 10.04.2008. Následne súd prvej inštancie rozhodol napadnutým uznesením.

5. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie správne vec po právnej stránke posúdil a svoje rozhodnutie aj správne a v dostatočnom rozsahu odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a preto s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP sa v odôvodnení tohto rozhodnutia obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, bez toho, aby odvolací súd tieto dôvody opakoval.

6. S účinnosťou od 01. 07. 2016, prijatím zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), došlo v súlade s § 473 CSP k zrušeniu zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok. Nová právna úprava dôsledne dodržiava princíp okamžitej aplikovateľnosti procesnoprávných noriem, ktorý znamená, že nová procesná úprava sa použije na všetky konania, a to aj na konania začaté pred dňom účinnosti CSP s ustanovenými výnimkami z tohto základného pravidla.

7. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

8. Podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany.

9. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

10. Podľa § 243h ods. 1 prvá veta Exekučného poriadku, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

11. Podľa § 3 ods. 3 písm. b) ZSRK v znení účinnom v čase podpísania spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, spotrebiteľská rozhodcovská zmluva musí obsahovať označenie spotrebiteľskej zmluvy alebo spotrebiteľských zmlúv, na spory z ktorých sa vzťahuje spotrebiteľská rozhodcovská zmluva,...

12. Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. 03. 2017, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) a § 39 ods. 4. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne aj vtedy, ak sa navrhuje vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi. Proti uzneseniu o zamietnutí žiadosti je prípustné odvolanie.

13. Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia, súd pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v spotrebiteľskom spore (4ead) preskúma okrem súladu žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a návrhu na vykonanie exekúcie so zákonom, či spotrebiteľská rozhodcovská zmluva spĺňa podmienky ustanovené právnymi predpismi, či bolo rozhodcovské rozhodnutie v spotrebiteľskom spore vydané rozhodcom, ktorý bol v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania zapísaný v zozname rozhodcov oprávnených rozhodovať spotrebiteľské spory, a pred stálym rozhodcovským súdom, ktorý v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania mal povolenie rozhodovať spotrebiteľské spory, rozhodcovské rozhodnutie spĺňa náležitosti podľa osobitného predpisu (4ead) a či je vykonateľné. Ak súd dospeje k záveru, že nie je splnená ktorákoľvek z podmienok podľa prvej vety, žiadosť o udelenie poverenia zamietne.

14. Súd prvej inštancie prioritne preskúmal Dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach č. 3688291 (ďalej len „Dohoda“). Bol toho názoru, že pôvodný záväzok veriteľa nezanikol, nevznikol ani nový záväzok, vo vzťahu k pôvodnému záväzku došlo len k zmene splatnosti pôvodného záväzku. Keďže zo spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy zo dňa 08.01.2016 vyplýva, že sa vzťahuje na spory vyplývajúce výlučne z tejto Dohody a iné označenie spotrebiteľskej zmluvy nie je uvedené, súd prvej inštancie bol toho názoru, že spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosť upravenú v

§ 3 ods. 3 písm. b) zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, čo bolo dôvodom podľa § 44 ods. 3 Exekučného poriadku pre ktorý žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

15. Hmotnoprávnym jadrom ZSRK je ustanovenie § 3, predmetom úpravy ktorého je vymedzenie definície spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy - jej obsahových, ako aj formálnych náležitostí. Tieto sú vymedzené tak pozitívne, teda tie, ktoré musí zmluva pre svoju platnosť obsahovať, ako aj negatívne, teda tie, nezakomponovanie ktorých robí zmluvu vzhľadom na jej obsahové znenie neplatnú celú alebo len sčasti. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva bude z hmotnoprávneho hľadiska dohodou medzi dodávateľom a spotrebiteľom o tom, že spotrebiteľské spory bude medzi nimi rozhodovať SRS zapísaný v zozname SRS vedenom ministerstvom, ktorý je súčasne určený v spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve.

16. Esenciálnymi podmienkami, pri absencii ktorých zákon postihuje rozhodcovskú doložku absolútnou neplatnosťou, sú identifikačné údaje zmluvných strán v rozsahu obchodné meno, sídlo, identifikačné číslo dodávateľa a meno, priezvisko, bydlisko spotrebiteľa, označenie spotrebiteľskej zmluvy alebo spotrebiteľských zmlúv, na spory, z ktorých sa vzťahuje spotrebiteľská rozhodcovská zmluva, označenie stáleho rozhodcovského súdu s uvedením názvu a sídla, ako aj uvedenie webového sídla stáleho rozhodcovského súdu, na ktorom je zverejnený rokovací poriadok stáleho rozhodcovského súdu (ďalej len „rokovací poriadok“), ako aj aktuálne údaje podľa § 18 ods. 3 ZSRK a adresu pre elektronickú komunikáciu a poučenie, vzor ktorého tvorí prílohu č. 1 ZSRK.

17. Preskúmajúc obsah spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy odvolací súd zistil, že predmetom tejto zmluvy je dojednanie, že všetky spory, ktoré vzniknú z Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom pod číslom 3688291, podpísanej veriteľom dňa 24.11.2015 (ďalej len „Dohoda“), vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie alebo spory, ktoré vzniknú na základe tejto Dohody, alebo spory, ktoré vzniknú z právnych vzťahov, ktoré zabezpečujú záväzky z tejto Dohody (ďalej len „Spor“), budú riešené pred Stálym rozhodcovským súdom podľa jeho vnútorných predpisov (najmä štatút a rokovací poriadok) a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu. Z obsahu predmetného dojednania je zrejmé, že veriteľ odvodzuje svoj nárok voči povinnému z Dohody. Text dohody oprávnený ako veriteľ vopred pripravil pre povinného ako dlžníka a povinný nemal žiadnym spôsobom možnosť ovplyvniť jej obsah.

18. Podľa § 516 ods. 1 Občianskeho zákonníka, účastníci môžu dohodou zmeniť vzájomné práva a povinnosti.

19. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak z dohody nevyplýva nepochybne, že dojednaním nového záväzku má doterajší záväzok zaniknúť, vzniká nový záväzok popri doterajšom záväzku, ak sú pre jeho vznik splnené zákonom požadované náležitosti.

20. S poukazom na ustanovenie § 516 ods. 2 Občianskeho zákonníka má odvolací súd za to, že v danom prípade došlo k tzv. kumulatívnej novácii, teda k zmene obsahu záväzku dohodou zmluvných strán, ktorú je treba odlišovať od privátnej novácie § 570 Občianskeho zákonníka, ale aj od urovnania § 585 Občianskeho zákonníka. Preskúmaná Dohoda neobsahuje dojednanie o zániku doterajšieho záväzku, preto uzavretím Dohody medzi oprávneným a povinným pôvodný záväzok nezanikol, len došlo k zmene splatnosti záväzku. V danom prípade zmluvné strany uzavretím Dohody nanovo upravili termín splatnosti dlžnej sumy, čo má za následok, že povinnému zaniká povinnosť splniť dlh tak, ako bolo pôvodne dohodnuté a vzniká mu povinnosť plniť v zmysle novej Dohody, ktorou došlo k zmene jednotlivých práv a povinností v existujúcom právnom vzťahu (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 13.12.2006, sp. zn. 33 Odo/399/2005, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 06.09.2012, sp. zn. 4Co/263/2011). Z uvedeného je potom zrejmé, že záväzok medzi právny predchodcom oprávneného a povinným vyplývajúci zo zmluvy č. 001102811100408 zo dňa 10.04.2008 aj naďalej trvá, avšak so zmenenou lehotou splatnosti dlhu. Na základe uvedených skutočností odvolací súd dospel k záveru, že spotrebiteľská rozhodcovská zmluva mala obsahovať označenie spotrebiteľskej zmluvy č. 001102811100408 zo dňa 10.04.2008 (keďže tento právny vzťah nezanikol).

21. Odvolací súd sa stotožňuje s právnym názorom súdu prvej inštancie, že záväzkovo-právny vzťah medzi právny predchodcom oprávneného a povinným, vznikol na základe zmluvy č. 001102811100408 zo dňa 10.04.2008, pretože Dohodou pôvodný záväzok nezanikol, nevznikol ani nový záväzok, vo vzťahu k pôvodnému záväzku došlo dohodou len k zmene splatnosti pôvodného záväzku.

22. Keďže zo spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy zo dňa 08.01.2016 jednoznačne vyplýva, že sa vzťahuje na spory vyplývajúce výlučne z tejto Dohody a iné označenie spotrebiteľskej zmluvy v spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve nie je uvedené, súd prvej inštancie dospel správne k záveru, že spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosť upravenú v § 3 ods. 3 písm. b) ZSRK, absencia ktorej robí rozhodcovskú zmluvu absolútne neplatnou.

23. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie považuje za potrebné uviesť, že Najvyšší súd Slovenskej republiky už v uznesení z 13. októbra 2011 sp. zn. 3 Cdo 146/2011, uverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 3 z roku 2012 pod por. č. 46 zaujal stanovisko, že pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Vychádzal pritom z jednotného názoru súdnej praxe, že už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie, sa exekučný súd v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, okrem iného, zaoberá tým, či rozhodnutie (iný titul) uvedené v návrhu na vykonanie exekúcie bolo vydané v súlade so zákonom, t.j. či bolo vydané orgánom s právomocou na jeho vydanie a či z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisoch ide o rozhodnutie (iný titul) vykonateľné tak po stránke formálnej (z pohľadu právneho predpisu upravujúceho konanie, v ktorom bolo vydané), ako aj materiálnej (z aspektu obsahových náležitostí rozhodnutia - jednak určitosti, zrozumiteľnosti, a presnosti označenia subjektov práv a povinností, jednak vyjadrenia uloženej povinnosti, ktorá sa má nútene vykonať).

24. Exekučný súd je teda už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie oprávnený posúdiť, či oprávneným označený exekučný titul (ne)bol vydaný k tomu kompetentným orgánom. Význam tohto oprávnenia tkvie v tom, že ak exekučný titul vydal orgán, ktorý k tomu nemal právomoc, ide o rozhodnutie ničotné, nevyvolávajúce žiadne právne účinky. Takéto rozhodnutie nespĺňa predpoklad materiálnej vykonateľnosti (záväznosti) a na jeho základe nemožno preto viesť nútený výkon rozhodnutia. Osobitosť postavenia rozhodcovského súdu spočíva medzi iným v tom, že jeho právomoc vec prejednať a rozhodnúť sa odvodzuje od rozhodcovskej zmluvy. Predpokladom právomoci rozhodcovského súdu je teda platné uzavretie rozhodcovskej zmluvy medzi zmluvnými stranami, a to či už vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky. Ak teda právomoc rozhodcovského súdu je závislá od existencie platnej rozhodcovskej zmluvy a exekučný súd má povinnosť v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, okrem iného, zisťovať rozpor exekučného titulu so zákonom, t. j. aj to, či bol vydaný orgánom s právomocou na jeho vydanie, je logické, že exekučný súd musí pri tomto zisťovaní posúdiť nielen to, či rozhodcovská zmluva bola medzi zmluvnými stranami vôbec uzavretá, ale aj to, či bola uzavretá platne. Iba platná rozhodcovská zmluva môže totiž založiť právomoc rozhodcovského súdu na jej základe určitú vec prejednať a rozhodnúť; absolútna neplatnosť právneho úkonu má za následok, akoby právny úkon nebol nikdy uzavretý (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29. januára 2013 sp. zn. 4Co 31/2013).

25. Z vyššie uvedeného možno vyvodiť záver, že exekučný súd, ktorý koná o návrhu na nútený výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ak má pre to dostatok skutkových a právnych poznatkov, je v zmysle ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku oprávnený už v štádiu rozhodovania o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie aj bez návrhu (ex offa) skúmať, či rozhodcovská zmluva medzi zmluvnými stranami bola uzavretá platne. Ak exekučný súd zistí, že právomoc rozhodcovského súdu bola založená na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy, prislúcha mu právo vyvodiť všetky dôsledky vyplývajúce z príslušných právnych predpisov pre to, aby zmluvná strana nebola uvedenou doložkou viazaná.

26. Nemožno preto konštatovať, že by súd prvej inštancie ako exekučný súd prekročil rámec svojej preskúmvavej činnosti zverenej Exekučným poriadkom, keďže v preskúmvavej veci bol plne opodstatnený a zákonom podložený postup súdu prvej inštancie, ktorý po podaní žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie skúmal, či rozhodcovská zmluva bola uzavretá platne. Uvedený postup exekučného súdu nebol posudzovaním vecnej správnosti rozsudku rozhodcovského súdu a nesmeroval k „zrušeniu“ tohto rozhodnutia. Skúmaním platnosti rozhodcovskej zmluvy súd prvej inštancie len realizoval svoje oprávnenie vyplývajúce mu z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, t. j. oprávnenie posúdiť, či tento exekučný titul nie je v rozpore so zákonom.

27. V súvislosti s preskúmaním platnosti Dohody je odvolací súd toho názoru, že ak oprávnený ako dodávateľ uzavrel dohodu o uznaní záväzku, je možné dôjsť k záveru, že takáto zmluvná podmienka (dohoda) spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (začala plynúť nová 10 ročná premlčacia lehota) a preto je neplatná podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Spotrebiteľ nemá záujem na predĺžovaní premlčacej lehoty, čím sa vystavuje dlhému obdobiu právnej neistoty a táto zmluvná podmienka upravená spotrebiteľskou zmluvou uzavretou medzi účastníkmi sa odchyľila od ustanovení Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa, pretože ustanovenia Občianskeho zákonníka vo všeobecnosti upravujú 3-ročnú premlčaciu lehotu. Keďže zmluva obsahuje neprijateľnú podmienku, je v tejto časti neplatná.

28. Je nepochybné, že uznanie záväzku je jednostranný právny úkon, v ktorom dlžník uznáva záväzok čo do dôvodu a výšky. Pre posúdenie platnosti takéhoto právneho úkonu je potrebné aplikovať ust. § 34 a nasledujúce Občianskeho zákonníka. Posudzujúc platnosť tohto právneho úkonu odvolací súd dospel k záveru, že ide o absolútne neplatný právny úkon, pretože nespĺňa predpoklady riadneho právneho úkonu v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, pre jeho rozpor s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi). Rozpor s dobrými mravmi je rozporom s objektívnym právom a tento rozpor spôsobuje neplatnosť právneho úkonu bez ohľadu na to, či subjekt o tomto rozpore vedel alebo nie. Právny úkon sa prieči dobrým mravom, pokiaľ nerešpektuje niektorú zo súhrnu spoločenských, kultúrnych a mravných noriem. Ako súd vyššie dôvodil, k podpisu dohody o uznaní záväzku došlo za použitia nekalej obchodnej praxe, t.j. konania v rozpore s dobrými mravmi. Takýto jednostranný právny úkon je potom potrebné vyhodnotiť ako absolútne neplatný, od počiatku neexistujúci a samozrejme nespôsobujúci následky, t.j. v konkrétnom prípade nedošlo platne k uznaniu záväzku.

29. Odvolací súd z uvedených dôvodov námietky oprávneného uvedené v odvolaní, považoval za neopodstatnené a zhodne so súdom prvej inštancie má za to, že predmetný exekučný titul je v rozpore so zákonom a s dobrými mravmi, nakoľko exekučný titul bol vydaný orgánom bez právomoci na jeho vydanie. Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v zmysle § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

30. Odvolací súd rozhodol o nároku na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že inak úspešnému povinnému nepriznáva voči oprávnenému nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pretože mu žiadne nevznikli a ani si žiadne neuplatnil.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).